

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

Πολιτιστικός τουρισμός:

- ειδική μορφή τουρισμού,
- ανεξάρτητος από τη μεταβλητή παράμετρο της εποχικότητας,
- αναδεικνύει την πολιτιστική κληρονομιά ενός τόπου,
- δίνει έμφαση στην «Αυθεντικότητα» και «Μοναδικότητα» κάθε χώρου,
- προβάλλει τις αξίες του παρελθόντος, συνδέοντάς τες με τις σύγχρονες αξίες.

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

α.

Ελεύθερη επιλογή πλαγιότιτλου από τους/τις μαθητές/-τριες, αρκεί να αποδίδεται σύντομα και περιεκτικά η νέα τάση ολιστικής σύνδεσης των ποικίλων όψεων της πολιτιστικής κληρονομιάς με την εκπαίδευση.

β.

Η θέση της συντάκτριας του κειμένου: επιβεβλημένο να προκριθούν και να προβληθούν όλα τα πολιτιστικά αξιοθέατα της Ελλάδας, κυρίως αυτά που δεν προσελκύουν πολύ κόσμο.

Ενισχύεται με το ακόλουθο επιχείρημα:

1η προκείμενη: όλοι οι τουριστικοί προορισμοί στη χώρα μας έχουν σε κοντινή απόσταση αρχαιολογικό χώρο ή μουσείο

2η προκείμενη: Δεν θα έχουμε ιδιαίτερο όφελος από την αύξηση των επισκεπτών στην Ακρόπολη

Συμπέρασμα: είναι αναγκαίο να δώσουμε προτεραιότητα στην προβολή των μνημείων χαμηλής επισκεψιμότητας.

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

«Για πολλές δεκαετίες, η «πολιτιστική κληρονομιά» ήταν συνδεδεμένη/ στενά δεμένη με τα μνημεία, τα μουσεία και την αρχαιολογία. Η σχέση μεταξύ πολιτιστικής κληρονομιάς και εκπαίδευσης εξαντλούταν συνήθως σε αδιάφορες/ μη ενεργητικές επισκέψεις σε μνημεία ή μουσεία και περιοριζόταν στην παρατήρηση ιστορικών μνημείων και αντικειμένων. Πολύ συχνά περιλάμβανε ξεναγήσεις που εστιάζονταν/ έδιναν σημασία στη χρονολογική σειρά γεγονότων που καμία σχέση δεν είχαν με τις εμπειρίες ζωής των μαθητών.»

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία τα εξής:

Για τον αφηγητή:

- δεν έχει νόημα να μετακινείται κάποιος, για να ταξιδέψει
- αρκεί να παρατηρήσει τον εαυτό του ή τον περίγυρό του, για να νιώσει ότι ταξιδεύει, βιώνει δηλαδή νέες εμπειρίες
- ο τόπος του καθενός εμπεριέχει την αρχική σύλληψη του κόσμου του ίδιου του ατόμου, στην οποία πάντα επιστρέφει
- ο καθένας δημιουργεί τον κόσμο του, αρκεί να αξιοποιήσει τη φαντασία του
- η ζωή είναι αυτό που εμείς την κάνουμε, επομένως τα ταξίδια είναι οι ίδιοι οι ταξιδιώτες
- ό,τι βλέπουμε δεν είναι κάτι αντικειμενικό, αλλά αυτό που αντικρίζουμε μόνο μέσα από τη δική μας ματιά, άρα βλέπουμε αυτό που είμαστε.

Εκφραστικά μέσα με τα οποία αποτυπώνεται η άποψη του αφηγητή:

- αρχικό ερώτημα, με το οποίο θέτει τον προβληματισμό του: *Να ταξιδέψω;*
- ερωτήσεις, με τις οποίες θέλει να ενισχύει την κύρια τοποθέτησή του, ότι το ταξίδι είναι κάτι υποκειμενικό και δεν απαιτεί μετακίνηση: *Τι παραπάνω κάνω ταξιδεύοντας; - Γιατί να ταξιδέψω;*
- μικροπερίοδος λόγος με αποφθεγματικού τύπου διατυπώσεις που προβληματίζουν τον αναγνώστη και τον βάζουν σε σκέψεις: *Για να ταξιδέψω φτάνει να υπάρχω - Εάν φαντάζομαι, βλέπω - Μέσα μας είναι που τα τοπία έχουν τοπίο - Τα ταξίδια είναι οι ταξιδιώτες.*
- παρομοιώσεις: *πηγαίνω... σαν από σταθμό σε σταθμό στο σιδηρόδρομο του κορμιού μου ή του πεπρωμένου μου*

- ασύνδετο σχήμα, με το οποίο αποδίδονται διάφοροι ταξιδιωτικοί προορισμοί σε όλο τον κόσμο: Στη Μαδρίτη, στο Βερολίνο, στην Περσία, στην Κίνα, στον καθένα από τους δύο Πόλους...

Οι μαθητές και οι μαθήτριες διατυπώνουν ελεύθερα τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους με την οπτική του συγγραφέα, αρκεί να είναι η προσέγγισή τους σαφής και ολοκληρωμένη νοηματικά και εκφραστικά.